

kar je veselo znamenje, da v liberalni Belgiji katoliška stranka proti stranki novošegnih nevernikov na krepkih nogah stoji.

V Inšpruku so se 8. t. m. sošli katoličanje iz Nemškega in Avstrijskega, ter obhajali 18. zbor katoliških družeb. Pričujoči so bili trije biskopi: domači Briksenski, iz Linea in Sentpolitanski; potem veliko poročnikov pobožnih družeb iz vseh krajev. — Pomenljive so bile besede Briksenskega biskopa: „da ravno samostalnost (nezavisnost) katol. cerkve njene sovražnike naj bolj v oči bode, ki jo zavolj tega bolj sovražijo, kot vse druge protestantske verske družbe . . . Avstrija — sklepali so biskop — je ravno zato v tolikih homatijah, ker je zgrešila svoj katoliški poklic!“ — Pač gola resnica; da bi se le povsod spoznala in — kaj opravila!

Naj opomnimo tudi, kako tuji pametni ljudje o sedanjem ravnu in kavsu pri nas sodijo. — Dr. Lingens iz Ahena na Nemškem govoril je med drugim te-le jedernate besede: „V Vestfaliji se katoličanje ponašajo s pobožnimi družbami in njih delovanjem. Celó v našem glavnem mestu Berlinu se najde možakov krepkega katol. duhá v visokih službah in časteh, kateri, kar zadeva razumnost, se smejo z bečkim mestnim odborom (kteri vedno zoper jezuita in kat. cerkev rogovili — Vr.) če več ne vsaj meriti. Mi v Porinskih krajih se jezuitov ne bojimo, se tudi ne strajujemo njih predig poslušat hoditi in si iz njih koristi pridobiti. Ako se v kateri deželi novinarstvo predrzne, zoper katoličane tako rogoviliti, kakor v Avstriji, je to le mogoče zato, ker ti (namreč katoličani) sami ne vedo, kar jim gre. Kdor se pusti z nogami teptati in se k temu še smeji, se pač čuditi ne sme, ako se zoper njega krivično delati ne neha.“

Taki in enaki govori so navduševali pričujoče in jim kazali pot, po kateri je v sedanjih zbeganih časih hoditi. Gotovo ti zbori brez dobrega sadu ostali ne bodo. — Oba zbora sta poslala tudi svetemu Očetu, papežu Piju pisma udanosti, vernosti in srčne ljubezni.

(Boj z medvedom.) Po Radniških gorah v Erdelju napravijo vsako leto gonjo (Treibjagd). O letošnji pripoveda neki lovec, ki je bil sam v gonji, sledeči prigodek: Med drugo zverino tirali so psi starega medveda, ki se je zdaj prav skrbno strelcevi izogibal, tako da ga ni bilo mogoče dobro na muho dobiti, in je le obstreljen bil, kar je priletnega momljača toliko razjarilo, da se ves togoten na nekega strelca spusti. — Dvakrat slišimo vstreliti in pa neznan glas. Napaden lovec ni bil dobro zadel. Preden pa ko pridemo v pomoč na mesto, od kodar se je pitje slišalo, je že bil medved strelca objel. Oba sta bila okrvavljena, in za strelaj daleč od mesta čuli smo le ječati še. Kar je še moči zmogel medved, vleče strelca s seboj kraj prepada. Vstreliti ni bilo mogoče in pomagati tudi ne, ker sta borivca že celo blizo prepada bila. Le trenotek in oba zgineta spred oči. Grozovito rjovenje naznanjalo je, da se medvedu huda godi. Prišedši na mesto vidimo, da je medved nesrečno padel in pod strelca prišel. Prepada bil je 7 seznjev globok in medved se je bil ubil, strelca pa je nezaveden v medvedovih tacah ležal. — Komaj no komaj smo strelca spravili, da je k sebi prišel in upanje je, da bode pri življenju ostal. (Vlkfr.)

— Neki posestnik na Vipavskem je sporočil pred smertjo sv. Očetu papežu 30.000 for. s prošnjo za njihov blagoslov v zadnji uri. — To stvar so brž židovski časnikarji bečki spreobrnoli, češ, da je posestnik to zato činil, naj bi ga v Rimu svetnika proglasili, kar se za denar doseči zamore. — Norci! nebasa se ne kupijo, ampak le po svetosti zaslužijo. Ko bi svetost za denar se dobila, bi se pač židovi naj bolj smejali in sveti Oče od samih židovskih denarjev tako obogateli, da noben vladarjev tako!

— Prihodnjo nedeljo 29. t. m. bo č. g. Jobst Ferd., ki je l. 1817 v duhovnika posvečen bil, v stolni cerkvi v Mariboru svojo petdesetletnico slovesno obhajal.

— Svetli knez Schönburg je predložil deželnemu kranjskemu odboru poudbo, da hoče na svoji grajsini Snežniku na Notranjem gozdnarsko šolo za 6 do 8 učencev napraviti, in v ta namen odstopiti hišo blizo grada, kjer bi učenci zastoj stanovanje imeli. Šola bi bila pod izučnim gozdnarskim ravnateljem in najel bi se poseben učitelj, ki bi učence gozdnarstva učil, jim pa tudi v prostranih grajsinskih gozdih praktično kazal, kako se ima po gozdih ravnati. — Prav hvalevredna in potrebna reč!

— G. L. Belar, učitelj pri sv. Jakupu v Ljubljani in ondotni organist, je zložil 4 napeve za „Tantum ergo“, ki so pripravni za večji ali manjši kor in so prav dobro postavljeni po muzičnem soglasju; dobivajo se pri g. Milicu po

30 kr. — Ima tudi g. Belar še nekaj iztisov svoje slovenske maše, ki je bila že od več strani pohvaljena in se pri njej dobiva. (Dan.)

— V Beču so nenadoma zaprli maršal-lajtnanta v pokoju, barona Kudelko, in ser zavolj nezvestobe pri državnih denarjih — pravi W. Tagb. — Premalo vere in vesti je dan današnji, zato pa toliko velikih in malih tatov!

— V Ogerski, kot ustavni državi, nočejo ljudje davkov plačevati, primanjkljevi pri davkarjih se zatoraj množijo od dana do dana. Vradniki velikih županij se plačujejo s českim denarjem. Tako se je poslalo mesca maja in junija 30.000 fl. iz davkarije Kraljevega Gradca v neko davkarijo Novobistriške velike županije.

— Poravnava med Cis- in Translitavo je tedaj gotova, da, celo, celo gotova in se glasi tako le: 52 milijonov gold., ktere plača Translitava, so jednaki 206 milijonom, ktere mora plačati Cislitava. — Ogerska s vsemi svojimi postranskimi deželami plača tedaj samo četrtinko!

(Prav smešno.) Kakor je dobro znano so vsi kapelni mojstri v Pragi morali policiji obljubiti, da ne bodo več igrali ruske himne. Mesto te zdaj marljivo igrajo — tursko.

(Nemška kultura.) Pred kratkim so pevali v Liberei (Reichenberg) (na Českem) neki Tirolci, tako imenovani ljudski pevci, svoje narodne pesmi. Tirolci so pa tudi znali, sam Bog ve, kje so se je naučili, lepo česko pesem „Kde domov muj“, — ktera se je vsikder zlo dopadla, samo v Reichenbergu to ni bilo celo tako. Ko so Tirolci imenovano pesem začeli pevati, podigne česki deželni poslanec in bilježnik Uchatzy s vso svojo družbo strahovit hrup. Ko vendar kljub vsemu žuganju ljubeznivega nemškega kulturonošca Tirolci niso nehali lepe pesmi pevati, se podigne g. Uchatzy in žuga ostr, da hoče policijo na pomoč sklicati, če pevec ne bodo nehali. Na to se podigne vse nasoe občinstvo in Tirolec, kteri zvun te pesmi, nobene druge česke besede ni zastopil, stopi k gospodu poslanec in mu reče prav na debelo; da je to pesem že peval na Francoskem in Taljanskem da se je vsikdar prav dopadla in da se mu na Českem provokar zgodi, da je ne sme pevati. Tako napihnenega človeka še nikder ni našel, kakor tukaj. — Gospod Uchatzy se je moral osramočen umakniti.

— 15. septembra t. l. se je v Komnu slovesno odprla slovenska čitavnica.

Tržna cena pretekli teden.

V Varuž-dinu	V Mariboru		V Celju		V Ptujju	
	fl. k.	fl. k.	fl. k.	fl. k.	fl. k.	fl. k.
Pšenice vagan (drevenka)	4 60	4 90	5 10	4 50		
Rži	3 —	3 15	3 60	3 40		
Jočmena	2 50	—	2 00	—		
Ovsa	1 60	—	1 65	1 40		
Turšica (kuruze) vagan	3 10	3 20	3 10	3 20		
Ajde	2 80	3 —	3 20	—		
Prosa	2 60	2 80	3 40	—		
Krompirja	1 20	— 80	1 10	1 20		
Govedine funt	— 18	— 24	— 22	— 22		
Teletine	— 22	— 26	— 26	— 26		
Svinjetine črsteve funt	— 26	— 26	—	— 25		
Drv 36" trdih seženj (Klafter)	8 50	—	6 90	7 80		
" 18" "	—	4 85	—	—		
" 36" mehkih "	5 50	—	5 —	5 80		
" 18" "	—	3 05	—	—		
Oglenja iz trdega lesa vagan	— 80	— 40	— 40	— 40		
" " melkoga "	— 60	— 30	— 40	— 85		
Sena cent	1 —	— 70	— 65	— 95		
Slame cent v šopah	— 90	— 90	— 45	— 80		
" " za steljo	— 60	— 50	— 35	— 50		
Slanine (špeha) cent	36 —	40 —	40 —	40 —		
Jajec, šest za	— 10	— 12	—	—		

Cesarski zlat velja 5 fl. 91 kr. a. v.

Ažijo srebra 121.65.

Narodno drž. posojilo 65.30.

Loterijine srečke.

V Trstu 21. septembra 1867: **79 16 32 23 1**

Prihodnje srečkanje je 2. oktobra 1867.

Danešnjemu listu „Slovenskega Gospodarja“ je pridán oglašnik.